

நிலத்தின் நீர் வடிகை முற்றிலும் பார்த்தியானதைப் பசுமையின் கரங்கள் வானத்திற்குத் தரிவித்துக் கொண்டிருந்தன. நடை வாசமனை வலகைகூப் போய்த்திரும்பிய சோர்வைப் போக்கிக் கொள்ள போர்வகைகள் சரியாக்குளியல் மழ்கின. மாலச சரியன் நீர் சல் பழக கடலை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்துப் பதறிய தலவிக் கு அன்றை இரவு யுகத்தின் எல்லையாக நீண்டது. அது அவளுக்கு ஒரு முடிவடைக்க போதுமான இடவெளியைத் தந்திருந்தது. அதனால் சரிய உதயம் அவளுக்கு இனிய பொழுதாய் இருந்தது.

திருமணத்திற்குப் பிறகு வீட்டைவிட்டுத் தனியாகப் போவது இதுதான் முதல் முறை என்றாலும், அவளுக்கு அதைப் பற்றிய சிந்தனை ஏதும் அப்போது ஏற்படவில்லை. கதிர்வனின் சட்டை இலவசமாக வாங்கிக் கொண்டிருந்த தரையின் மறைபரப்பு அவளைப் பரிசோதிக்க ஆரம்பித்தது. அவற்றின் சோதனைகளைப் பற்றிச் சிந்திக்கவிடாமல் செய்தன பிரிந்து சனெற காதலனின் நினவைகள்.

அவளுடைய நடையின் வகைம் தளர் ஆரம்பித்தது. நீண்டதிரும் நடந்த களைப்பும் சரியனின் வக்கையும் அவளுடைய பெண்மையை உணர்த்தி பயமுறுத்திப் பார்த்தன என்றாலும் அந்த முயற்சிகள் தோல்வியிலேயே முடிந்தன.

தன்னை மரநிலையில் அழையாத விருந்தாளியாய் அவள் அடைக்கலம் புகுந்த போது சரியன் பிடியை தொண்ணிறு பிகிரி கோணத்தில் முறைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அந்தப் பார்வையின் உக்கிரத்திற்கு மரத்தடியில் நிழலுக்கு ஒதுங்கியவர்களின் நற்றியில் இருந்து வழிந்த வியர்வையே முதன்மசை சாட்சியங்களாய் இருந்தன.

அபிவயிற்றைத் தடவிய விரல்களின் பரிப்பை முகம் வெளிக் காட்ட நிம்மதி பெருமச்சு விட்டுக் கொண்டிருந்தான். தனெறலின் ஸ்பரிசம் அவளைத் தீண்டும் தருணங்களில் மட்டும் வெயிலின் சோர்வு ஓய்வு கொண்டது.

நடுல்ஸ்க்கு வளையடித்தது போன்ற தலையைக் கொண்ட பெண்ணின் கண்கள் நிழலுக்கு ஒதுங்கிய தலவியை ஸ்கனை செய்துகொண்டிருந்தன. வயதிற்கு மீறித் தரிந்த அழகினைப் பெருமச்சுடன் கபிய அவளுடைய பார்வையைத் தோலுத்துக் காட்டியது. அதை முதல் பார்வையிலேயே புரிந்துகொண்ட தலவி, தன்னுடைய பார்வையை மரத்தின் நிழலில் ஊர்ந்து சனெற்று கொண்டிருந்த எறும்பின் மீது திரும்பினாள். அப்போதும் அவளுடைய கைகள் அபிவயிற்றைத் தடவியவாறே இருந்தன.

இளமையைத் தோற்றமுடன் காணப்பட்ட முதியவள் இவ்வாறு சொன்னாள் இளம்பெண்ணைப் பார்த்து. "இந்த வக்கையில் தனியாய் எங்கே போகிறாய் பெண்ணே! துணைக்கு யாரையாவது அழைத்து வந்திருக்கக் கூடாதா?....." என்று.

Written by - முனவைர் ஆ.சந்திரன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழ் த்துறை, தயநஞ்சுக் கல்லரி (தன்னாட்சி), திருப்பத்தூர் , வலேபர் -

Saturday, 26 January 2019 00:27 - Last Updated Saturday, 26 January 2019 00:34

இளம் பண்ணை அருகே வந்து, வயிறில் இருக்கும் குழந்தையின் நிலையை மனதில் இருத்தியவளாய் தாய்மையின் வார்த்தைகளை அவள் உதிர்த்தபோது, தன்னால் இளையவளைப் புணர்ந்து சின்றது.

பிரசவத்திற்குத் தன்னுடைய தாய் வீட்டிற்குச் செல்வதாகவும், தன்னுடைய கணவர் வெளியூர் சென்றிருப்பதாகவும் கூறினாள்.

முதியவளிடம் அவ்வாறு கூறினாலும் “இனி எப்பொழுதும் உன்னுடனே இருப்பேன் என்று” கணவன் கூறிய சொற்கள் அவளை வாட்டத்தான் செய்தன.

இன்னும் இரு திங்களில் குழந்தை பிறக்கும் என்று மருத்துவர்கள் கூறிய செய்தியை முதியவளிடம் அவள் கூறியபோது, அவளுடைய வயிறில் இருப்பது ஆண் குழந்தை என்பதை உணர்ந்துகொண்ட முதியவள் “உனக்கு இது முதல் பிரசவமா? என்று கேட்டாள்.

ஆமாம் சற்று தயக்கத்துடன் தலையை சைத்தாள். அப்போது அவள் முகம் மாறியது.

அந்தவழியாக விரைந்து கொண்டிருந்த ஆடவன் பார்ப்பதற்கு நாயகன் போல இருந்தான். அவனைப் பார்த்ததும் முதியவளிடம் கூறிவிட்டு அவனுடைய தலையில் மெல்ல அடியெடுத்து வைத்து ஏறினாள். அவளுடைய முகம் பிரகாசமாய் மின்னியது. அப்போது தரே வகைமாக ஓடத்தொடங்கியது விரைந்து அவளுடைய தாய் வீட்டை நோக்கி.

வயிறு பெரியதாய் இருக்கிறது. அந்த பண்ணைக்குப் பண்குழந்தை தான் பிறக்கும் என்று ஒரு காரல் கூட்டத்திலிருந்து வந்தது.

“அந்தப் பண்ணை வயிறில் இருப்பது ஆண் குழந்தை என்று அடித்துச் சொன்னான் ஒரு இளைஞன். அவன் தன்னையே மரநிலையில் நிழலுக்கு ஒதுங்கியவர்களில் வித்தியாசமாய் இருந்தான். அவன் கருமலை நிறத்தை தோற்கடிக் கும் நிறத்துடன், பார்க்கப் போர் வீரன் போல் தோன்றினான். அங்கிருந்தவர்கள் அவனை வினோதமாய்ப் பார்த்தார்கள்.

அதைப் பற்றிய பிரஞ்சு ஏதும் அவனிடம் இல்லையென்பதை அவனுடைய பொலிவான முகம் வெளிக்காட்டியது.

ஆ.... என்ற சத்தத்துடன் தனது வலது காலைப் பார்த்தான். வலியறேபடும் திய கட்டெறும்பு அவனிடமிருந்து தப்பிக்க முயன்று தோற்றுப் போனது. கடிபட்ட இடத்திற்குக் கீழே ஓட்டியிருந்த சிறுநினைத்துடதைத் தெரிந்தான்.

“இல்லை அந்த பண்ணைக்குப் பண்குழந்தை தான் பிறக்கும் என்று” ஒரு முதியவர் தன் அனுபவ அறிவைக் கொண்டு அங்கிருந்த கூட்டத்திற்குக் கேட்குமாறு விளக்க முயன்றார்.

பச்சை ஆரம்பித்தது முதல் நிறுத்தும் வரை தன்னுடைய கருத்தை எல்லோரும் கேட்கிறார்களா? என்று நோட்டம் விட்டவாறே இருந்தன அவருடைய கண்கள்.

தன்னுடைய கருத்தை அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்ட மகிழ்ச்சிப் பெருக்குடன்

Written by - முனவைவர் ஆ.சந்திரன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழ் த்துறை, தயநஞ்சுக் கல்லரி (தன்னாட்சி), திருப்பத்தூர் , வலேர் -

Saturday, 26 January 2019 00:27 - Last Updated Saturday, 26 January 2019 00:34

தன்னுடைய வீட்டை நோக்கி புறப்படார் . அவருடைய மகிழ்ச்சியை விழாங்கிய யழைந்த தனிமையில் தவிக்க விட்டாவிட்டால் போன அவருடைய வாரிசுகளின் நினைவுகள் . அந்த வதேனையைக் இரண்டு கண்களதைத் தவிர வறே யாரும் அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை.

அழகையை நிறுத்திய கைக்குழந்தையின் உறக்கத்தை உறுதி செய்துகொண்டதாய் , “ஆமாம்! அந்தப் பெரியவர் சொன்னது சரிதான் . அந்த இளம் பெண்ணுக்குப் பெண்குழந்தை தான் பிறக்கும்” என்று தன்னுடைய கருத்தைச் சொன்னாள் . அவள் அதற்கான காரணத்தை மெதுவாகக் கூறினாள் . அவ்வப்போது குழந்தை ஆழந்து உறங்குவதை உறுதி செய்து கொண்டு இருந்தாள் . அவள் கூறிய காரணங்களைக் காட்டிலும் அவளுடைய கரல் அழகாய் இருந்தது.

தன்னுடைய முந்தானையை இழுத்து மக்கத்தைத் துடைத்தாள் . குழந்தையின் சிறுநீர் வாடையை அவளது மக்கை மோதிச் சென்றது . அந்த வாடையில் இருந்து தப்பிக்க என்ன செய்வதென்று யோசித்தவாறே நாணி நின்றவளுக்கு ஒரு யோசனையைத் தோன்றியது . அனிச்சையாய் அப்போது அவள் தலமையினைச் சரிசெய்து கொண்டிருந்தாள் . கீழே விழும் தருவாயிலிருந்து மல்லை மலர் அவளுடைய உள்ளங்கையில் அழகாய் தஞ்சமடந்தது.

“இல்ல! இல்ல! அந்தப் பெண்ணுக்கு ஆண்குழந்தை தான் பிறக்கும்! அதுவும் அழகான கம்பீரமான தோற்றம் கொண்ட குழந்தை, அக்குழந்தை நிகரற்ற வீரனாய்த் திகழ்வான்” என்று தன்னுடைய நெறியிலிருந்து வழிந்தோடிய வியர்வையைத் துளிகளாகக் கழுவதில் இருந்த பருமனான துண்டால் துடைத்தவாறே சொன்னார் ஒருத்தர் . வண்ணிறப் பட்டையை உடூத்திய அவர் வக்கையின் தாக்கத்தில் மிகவும் சோர்ந்து போயிருந்தார் .

இளம் பெண்ணின் குழந்தையைப் பற்றிய நினைவுடன் , தன்னுடைய கையில் இருந்த குடையை விரித்து தலமையே தடுக்கிப் படித்து நடக்க ஆரம்பித்தார் . இரட்டை வறக் குள் வீட்டுச் சென்று சேர்ந்து விட வேண்டும் என்ற பதற்றம் அவருடைய நடையில் தெரிந்தது.

“ஆணாய் இருந்தால் என்ன? பெண்ணாய் இருந்தால் என்ன? சுகபரசவம் நடந்தால் சரிதான் . தாயும் சயேம் நல்லா இருக்கணும் . கடவுளே நீ தாம்பா அந்தப் பெண்ணுக்குத் துணையிருக்கணும்” என்ற கரல் அனாவரின் கவனத்தையும் தன்பால் ஈர்த்தது . அங்கிருந்தவர்களின் பார்வை கரல் வந்த பக்கம் ஒரே நேரத்தில் சாய்ந்தது.

“அவள் கூறுவது சரிதான் . ஆணா இருந்த என்ன? பெண்ணா இருந்தா என்ன? தாயும் சயேம் நல்லபடியாக வீட்டு திரும்பணும் . அவ்வளவுதான்!” என்ற ஒருமித்த கரல் காற்றில் பரவியது.

வானில் திரண்ட காரம்கேங்கள் , சமரூக்குச் செல்லும் போர் வீரர்கள் போல் அணிவகுத்து விரைந்தன . அவற்றின் முன்பிரகாசிக்க இயலாமல் கதிரவன் நாணி ஓடி ஒளிந்துகொண்டான் .

பொதுக்கட்டம் முடிந்தது போன்று வெறிச்சோடிய தன்னை மரத்தின் நிழல் இருந்த இடம் .

Written by - முனவைவர் ஆ.சந்திரன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழ் த்துறை, தயநடுஞ்சக் கல்லரி (தன்னாட்சி), திருப்பத்தர் , வலேர் -

Saturday, 26 January 2019 00:27 - Last Updated Saturday, 26 January 2019 00:34

இடபபில் கப்டயை ஏந் தியவளாய் க கீ ழ த திசயைநேக கி தன் னுடயை பயணத் ததை தடாங் கினாள் அந் த முதியவள் .

இளம் பணணின் தலை அசவைு பிரதி அவளுடயை கண்களில் இருந்து அகலாமல் இருந்தது.

ஏதோ புரிந்தவளாய்ச் சிரித்துக்கொண்டே நடக்க ஆரம்பித்தாள் .

அவளுக்கு முன்னாள் ஒரு இளம் பண்ணும் முதியவரும் கைகோர்த்து நடந்துகொண்டிருந்தனர் .

கொட்டித் தீ ர்த்த மழயின் வளத்தைப் பிரதிபலிப்பதாய் வளர்ந்திருந்த சடிக் கொடிகளிடயே அணில் குட்டிகள் ஓடிவளையாடிக் கொண்டுருந்தன .

அவற்றின் மகிழ்ச்சியை மிஞ்சுவதாய் தன்னை மரத்தின் அடியில் ஐந்து சிறுவர்கள் விளையாடிக் கொண்டுருந்தனர் . அவர்களிடயை விளையாட்டைப் பற்றிய சிந்தனையில் லாமல் இருவர் முற்றி உதிர்ந்த தேங்காய் ஒவ்வொன்றாய் எடுத்து கையில் வைத்திருந்த மஞ்சள் பையை நிறைத்துக்கொண்டுருந்தனர் .

வானில் இருந்து வந்த வனதவேதை, சிறுவர்களின் விளையாட்டைக் கண்டு அதிசயித்தாள் .

அப்போது அந்த வழியாக வகைமாக ஒரு தரே வந்து நின்றது. அதிலிருந்து இறங்கிய இளம்பண்ணும் அவளிடயை காதலனும் தன்னை மரத்தை நோக்கி நடந்தனர் . தன்னிடயை கையைப் பிடித்து நடந்த காதலனைப் பார்த்து இந்த மரத்தடியில் நான் உன்னைச் சந்திக்க வந்த போது நிழலுக்குத் தங்கினேன் என்று கபறினாள் .

அதனைக் கேட்ட இளஞ்சன் அவளை இறுகப் பற்றி நெற்றியில் ஒரு முத்தமிட்டான் .

பிறகு அங்கிருந்து இருவரும் புறப்பட்டனர் .

chandran@shcpt.edu